

til anden Behandling, medens derimod Grundlovsændringen nu er naaet dertil. Jeg opfordrer da igen, denne Gang det Udvalg, som har Valgloven til Behandling, til at fremme sit Arbejde saa meget som muligt, for at vi kan faa Grundlov og Valglov vedtaget og derefter gaa til Valg. Derimod finder jeg det vedblivende aldeles urimeligt, at vi skulde udskrive et Valg og derefter faa Valglov og Grundlov vedtaget og saa udskrive to Valg til; thi det drejer sig ikke, som det ærede 6te Medlem for Præstø Amt (Ulrich) sagde, om at faa et Valg, nej, det drejer sig om dette, at to Valg skal vi have til Folketinget og to Valg til Landstinget, og saa drejer det sig om, om vi vil bebyrde det danske Folk med en saadan Urimelighed som at foretage et Folketingsvalg umiddelbart forud for, at vi skal have to Opløsninger af hele Rigsdagen. Dette vilde dog være topmaalt urimeligt, og jeg udtalte ogsaa, den Gang jeg forelagde Grundlovsændringen, at dette rakte jeg ikke min Haand til; og naar det ærede Medlem for Maribo Amt havde mærket sig det, havde han ogsaa i Dag haft Svar paa det, han har spurgt om.

Jeg gaar ikke for mit Vedkommende medtil et Valgforud for de to ved Grundlovsændringen nødvendiggjorte Opløsninger af Folketinget og Landstinget; men jeg skal drage Omsorg for, at Valgene bliver udskrevet saa hurtigt, det er muligt, efter at Grundlovsændringen og Valglovsændringen er vedtagne. Deri er der intet nyt; det er, hvad jeg udtalte, da jeg forelagde Grundlovsændringen. Jeg haaber, at det nu er klart, og den ærede Ordfører for det konservative Parti (Johan Knudsen), som har sagt, at han mangler Gentagelsens Naadegave, kan af dette se, at det undertiden er nødvendigt at gentage, for man oplever, at det, man en Gang har sagt meget tydeligt, ikke er trængt frem til Opfattelsen, selv hos dem, som man skulde mene fulgte nøjagtigst med. Jeg haaber, jeg har sagt det i Dag med stor Klarhed, men Klarheden er ikke større end den, hvormed jeg har sagt det tidligere (Asger Karstensen: Nej, ikke klart); fuldstændig klart: Valglov og Grundlov vedtagne og Valg øjeblikkelig bagefter med saa kort Frist, som det kan gøres.

Til det ærede Medlem fra Færøerne (Samuelsen) skal jeg sige, at jeg har beständig, siden vi fik Grundloven af 5. Juni 1915, ønsket, at Provsten og Amtmanden ikke som selvskrevne Medlemmer skulde have Adgang til Lagtinget at øve Indflydelse paa Udpegelsen af den færøske Landstingsmand, men som Forholdene har

ligget paa Færøerne i politisk Henseende, har det ikke kunnet lykkes mig at faa det fornødne Samarbejde i Stand med Lagtinget til at faa denne Sag ordnet. Den kan imidlertid ordnes saaledes, at vi her ved Grundlovsændringen blot i Stedet for: Det færøske Lagting vælger Landstingsmanden, siger: De folkevalgte Medlemmer af det færøske Lagting vælger Landstingsmanden; og naar det ærede Medlem vil indestaa mig for, at det færøske Lagting og den færøske Befolkning ikke skal føle sig stødt, naar vi her træffer Bestemmelser uden at have hørt Færøernes Befolkning paa anden Maade end gennem dens Folketingsmand, saa skal jeg med største Fornøjelse være med dertil. Vi er forfatningsmæssigt berettigede dertil; det vil i og for sig være rigtigt at gøre det, og for min Skyld skal der, som sagt, intet være i Vejen derfor. Jeg ser tværtimod gerne, at det sker. Saa kan vi bagefter forhandle med det færøske Lagting om den anden Side af Sagen, forhandle om, hvorvidt Provst og Amtmand skal vedblive at være selvskrevne Medlemmer af Lagtinget i den Forstand, hvofi de nu er det, eller hvilke Forandringer i det Forhold der skal ske.

Men jeg nærer nogen Frygt for, at man paa Færøerne vil sige, at man er blevet daarligt behandlet, hvis vi her i den danske Rigsdag vedtager ved en Grundlovsændring, at det skal være de folkevalgte Medlemmer af Lagtinget, der vælger den færøske Landstingsmand, uden at vi har hørt Lagtinget angaaende denne Sag, og saa lader den anden Side af Sagen henstaa uløst, nemlig hvilken Stilling Amtmand og Provst skal have i selve Lagtinget. Man kan nemlig ræsonnere som saa: Ja, naar den politiske Side af Spørgsmaalet er blevet ordnet af Rigsdagen, saa er det, som har Interesse ud over selve Færø Amtis Kreds, dermed bragt ud af Debatten, og saa vil det maaske blive sværere for os Færinger at faa ordnet Spørgsmaalets anden Halvdel, saaledes som vi maatte ønske det. Men det maa i saa Fald det ærede Medlem fra Færøerne tage paa sin Kappe; thi vi er forfatningsmæssigt berettigede til at gøre det, og jeg har ingenting imod, at vi ændrer den paagældende Paragraf i Grundloven saaledes, at vi siger, at det er de folkevalgte Medlemmer af det færøske Lagting, der vælger Landstingsmanden. Med disse Ord henstiller jeg dette til Udvalgets Overvejelse.

Til det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), som oplæste nogle Udtalelser, jeg havde fremsat, da Grundloven af 5. Juni